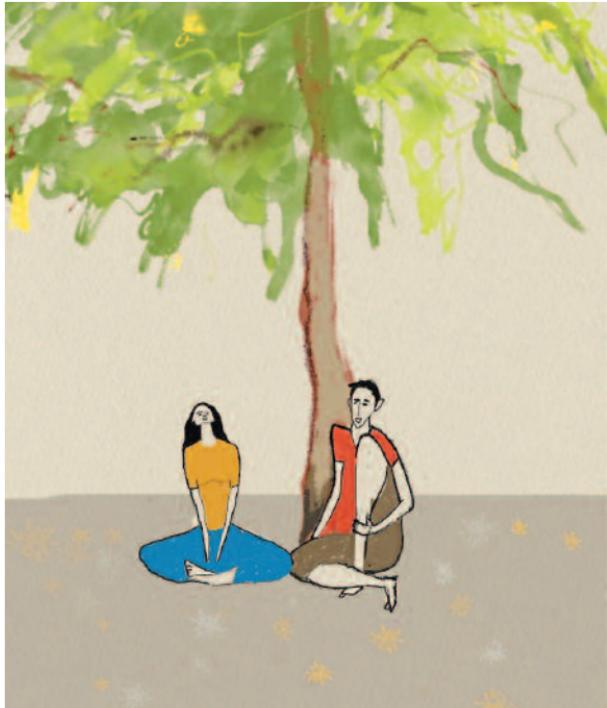

ಇನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೂವು
ಉದಿದುರವಂತಯೇ ಅಮ್ಯಾನ ಬಳಿ
ಬಂದು, ‘ಒಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು
ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟನಿ’
ಎಂದಳು. ‘ನನೇ ನಿಂದು, ದಿನಾ
ಇಪ್ಪು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತೆ, ಎಪ್ಪು
ಸತ್ಯ ಹೇಳ್ಣಿಕು ಮನೇಲಿ ಎಲ್ಲಾ
ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು
ಅಂತ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಗಲೀಜಿನಲ್ಲಿ, ಥು,
ಹೋಗು ಹೋಗು ಬೇಗ ಬಾ’
ಎಂದು ಉರಿಗಳನಲ್ಲಿ ಬೇದರಿಸಿ
ಕಳಿಸಿದಳು. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ
ಬಾಲನಿಗೂ ಅವಸರವಾಗುವ
ಮಹಿಮೆ ಟೀ ಮಂಜನಿಗೆ ಮಾತ್ರ
ತಿಳಿದತ್ತು. ಬಾಲ ಚಂಪಾ
ಇಬ್ಬರೂ ಮೂರು ಅಂತಸ್ಥಿನ
ಮಾರುಕಟ್ಟಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು
ಹತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಬಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ
ವಿಶಾಲವಾದ ತಾರಣಿ, ಯಾರೂ

ಕಸ ಗುಡಿಸದ, ತೋಳಿಯದ, ಮಳೆ ಬಂದು ನಿಂತ ನೀರಿನ ಕಲೆಗಳ, ಹದ್ದುಗಳ ಹಿಕ್ಕೆಯ ದುನಾತೆ
ದಾಟ ಮೂಲೆಯಲ್ಲೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಇವರೆ ಕಸ ಗುಡಿ ಬಂದು ಹಳೆ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಹಾಸಿ, ನಾಲ್ಕು
ಬಿದಿರಿನ ಕಡ್ಡಿಗಳ ಕಂಬ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನೇಲ್ಲಾ ಬಂದಕೆಳ್ಳಂದು ಬಿಗಿದು, ಅದರ ಮೇಲೊಂದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್
ಹೊದಿಕೆ ಹೊದಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ಟಿಂಟು. ತಾರಣಿಯ ಮೇಲಿಂದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಕಸದ
ರಾಶಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿತ್ತು. ಅಲೇ ಅಲೆಯಾಗಿ ಬರುವ ಷ್ಟುಗಳು, ಜನಗಳು, ಅಟೋಗಳು, ಹೂವು,
ಹಣ್ಣು, ತರಕಾರಿ ಇನ್ನು ಏನೇನೂ ಹೊತ್ತು ತರುವಾಗ ಅವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮಣ ಕಸವನ್ನು ಹೊತ್ತು
ತಂದು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹಗುರಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಕಾಣಿತ್ತು. ಈ ಕಸವನ್ನು ಯಾರು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊತ್ತು
ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಯಾರು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಬಿಂಬಿಲಿಯಿವರು ಕಸ ಹೊತ್ತು ಹೋಗುವಾಗ
ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಾಳಿನ ಕಸದ ಲೋಡಿಗೆ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಹೊಂದಿಸುವ ಅತುರದಲ್ಲಿ
ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಅಮ್ಯಾನಿಗೆ ಪನೋ ಬಂದು ನೆಪ ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಿ ಚಂಪಾ,
ಬಾಲ ಕ್ಕೆ ಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದು, ಭುಜಕ್ಕೆ ಭುಜ ತಾಕೆಗೆ ಬೆಂಕೆಗೆ ಕೆಳಿತು, ಟಿ ಮಂಜ ಕೊಡುವ ಸ್ವೇಷಲ್
ಜಾ ಕುಡಿದು ಭವಿಷ್ಯದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಿತಾರಾಮರ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಜೊತೆಯಾದಂತೆ ಟೀ ಮಂಜನು ಇವರ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ.
ಬಾಲನಿಗೆ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಮೀರಿಸುವಂಥ ವ್ಯಾವಾರ ಸ್ವಷ್ಟಿಸುವ ಬಯಕೆ. ಚಂಪಾಳಿಗೆ ಓದಿ ಟಿಚರ್

ಆಗುವ ಹಂಬಲ. ಮಂಜನಿಗೆ ಹೋಸ ಅನುಭವದ, ರೋಮಾಂಚನದ ಪುಳಕ.

ಈಗೊಂದು ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಮನೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಬೃಹತ್ತಾದ ಮಾಲೊಂದು ಎದ್ದು, ಅದರ
ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವ ಹಡುಗಿಯರ ಜೀನ್ಸ್, ಟೀಶರ್ಟ್‌, ಟಾಪ್ ಕಣ್ಣಿಗೇರಿಸಿದ್ದ ಕೂಲಿಂಗ್,